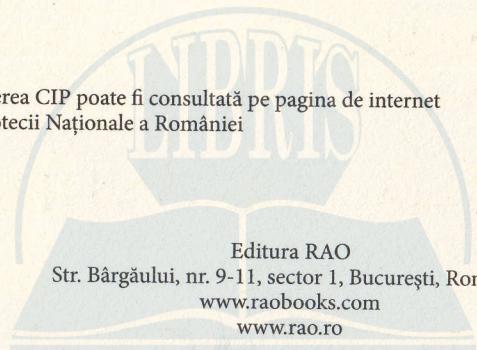

Descrierea CIP poate fi consultată pe pagina de internet
a Bibliotecii Naționale a României

Editura RAO
Str. Bărăgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca Dreamfarm s.r.l. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.
Toate drepturile rezervate.

Text: Mario Pasqualotto
Proiect editorial al Atlantyca Dreamfarm s.r.l. Italia
Ilustrații: Stefano Turconi

© 2010, Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italia

© Editura RAO, 2013
pentru versiunea în limba română

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia
– foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.
Titlu original: *L'Enigma del faraone*

Traducere din limba italiană:
Artur Măldăreșanu

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nici o formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2014

ISBN 978-606-609-548-8

Sir Steve Stevenson

ENIGMA FARAONULUI

Ilustrații de
Stefano Turconi

editura rao

Domnul Kent se făcu roșu ca racul.

- Ce mai aşteptăm, oameni buni? interveni Larry vioi. Să ne îndreptăm direct spre casă!

Mână dromaderul cu lovituri repetate în coapse, însă, în loc să meargă înainte, animalul se aplecă într-o parte, prăvălindu-l pe băiat la pământ.

Râsetele Agathei și ale domnului Kent se auziră în toată Valea Regilor.

CUPRINS

Prolog – Începutul cercetărilor / 11

1. Ce originali sunt acești Mistery! / 18
2. Destinația Luxor / 30
3. Regina lămâilor / 41
4. Sub supraveghere specială / 55
5. Mormântul numărul 66 / 68
6. Blestemul faraonului / 81
7. În Egipt se face totul de-a-ndoaselea / 93
8. *Indionigro* lovește din nou / 107

Epilog – Misiune îndeplinită / 118

PRIMA MISIUNE

PARTICIPANȚI

Agatha

12 ani, scriitoare amatoare de romane polițiste, are o memorie formidabilă

Larry
Elev cam aiurit al prestigioasei școli de detectivi Eye

Domnul Kent

Fost boxer și majordom de un stil britanic fără cusur

Watson

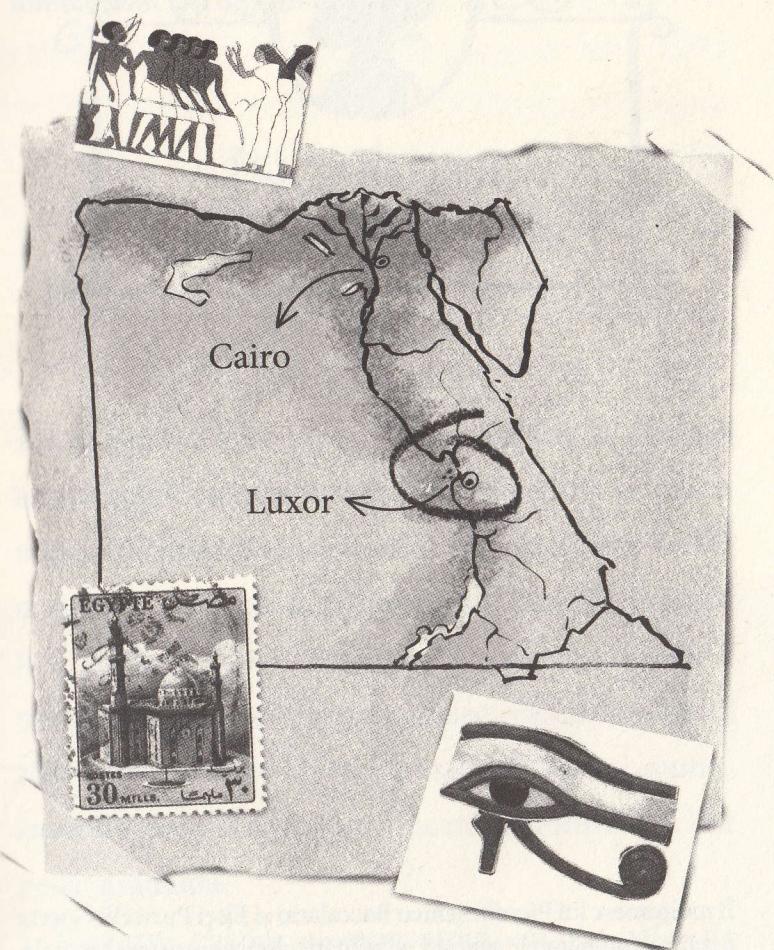
Motan de rasă siberiană, agasant și cu fler de copoi

Mătușa Melania

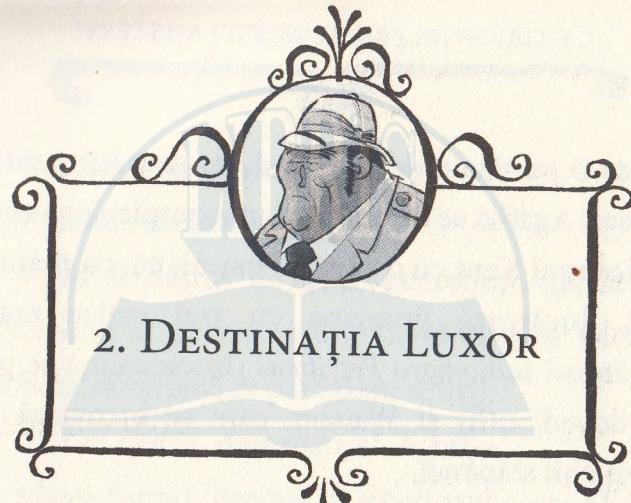
Locuiește într-o vilă somptuoasă în Luxor și... îngrijește dromaderi

DESTINAȚIE: EGIPT - VALEA REGILOR

OBIECTIV

Recuperarea unei tăblițe antice furate, care conține indicații pentru găsirea mormântului unui faraon blestemat.

Părinții Agathei erau alergici la mijloacele de transport în comun. Colecționau planoare, delta-plane și baloane zburătoare pentru a străbate zonele rurale engleze, iar când călătoreau în ținuturi mai îndepărtate preferau să se deplaseze călare pe catâri sau cu jeepuri vechi, sau cu vapoare cu aburi.

– Noi, cei din familia Mistery, suntem de felul nostru iubitori de aventură, spusese odată tatăl ei râzând cu subînțeles. Un avion de linie? Ha-ha-ha! Vrei să pui la îndoială farmecul unui transatlantic ca *Titanicul*?

Agatha clătinase din cap.

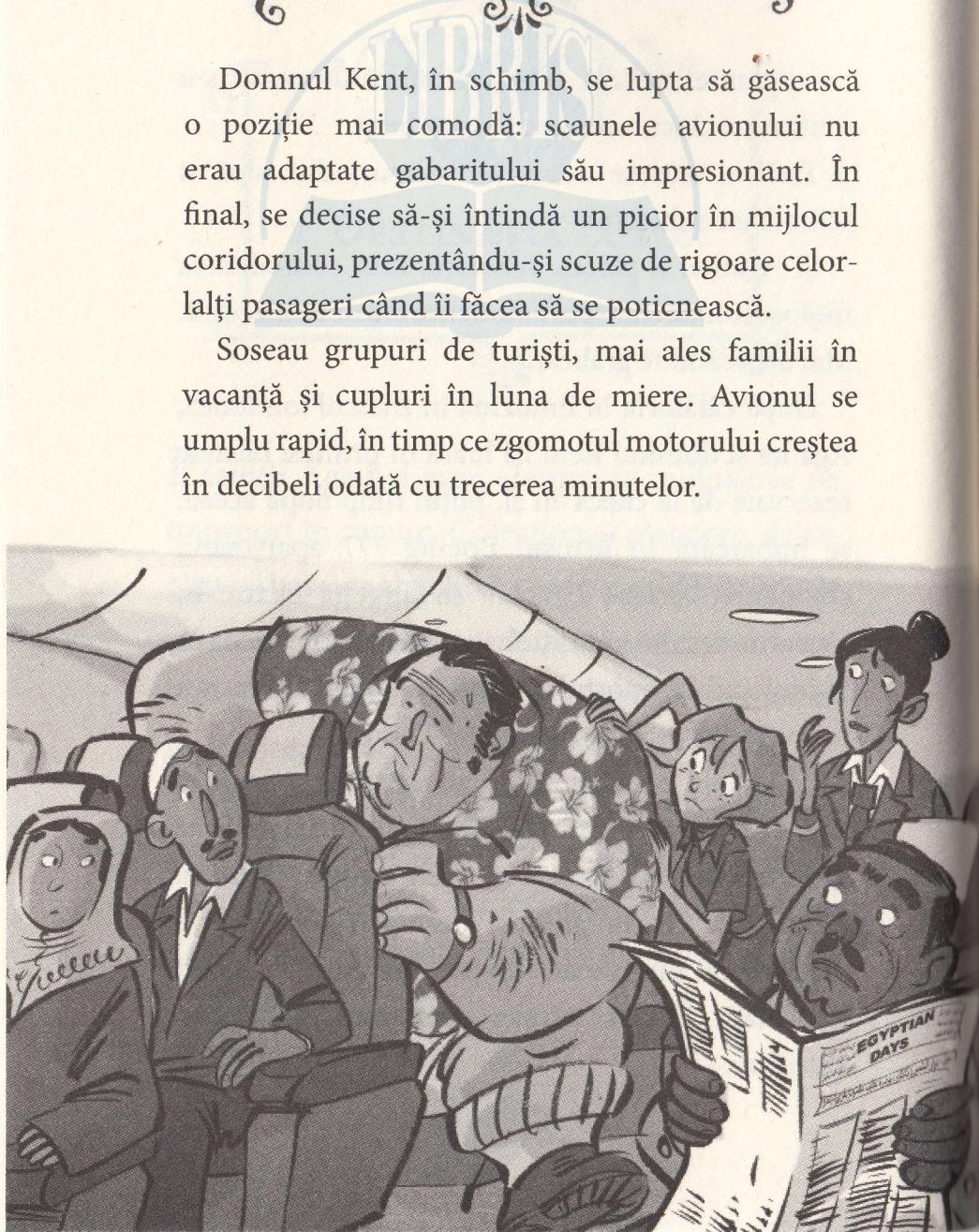
– Atenție, tati, îți aduc aminte că *Titanicul* s-a scufundat ciocnindu-se de un aisberg.

Tatăl ei trăsese două, trei fumuri din pipă și schimbase subiectul.

Și Agathei îi plăcea aventura, însă comoditatea mijloacelor de transport moderne era de netăgăduit. Mai ales când te grăbeai.

După călătoria în limuzină în traficul londonez, Agatha și domnul Kent își luară în primire biletele rezervate de la check-in și, puțin timp după aceea, se îmbarcară în luxosul Boeing 777 aparținând companiei aeriene *Egyptair* în direcția Luxor. În răcoarea aerului condiționat, se așezară la o coadă în mijlocul aeroportului și puseră cușca lui Watson pe locul din centru rezervat lui Larry.

Motanul era obișnuit să zboare și dormea deja adânc. Agatha își vârî nasul în cărțile ei. Luase la ea niște tratate de botanică și unele despre veninuri, precum și câteva ghiduri despre Egipt. Începu să citească din carteia despre veninuri, căutând informații despre otrava cactusului *Indionigro Petrificus*.

Domnul Kent, în schimb, se lupta să găsească o poziție mai comodă: scaunele avionului nu erau adaptate gabaritului său impresionant. În final, se decise să-și întindă un picior în mijlocul corridorului, prezentându-și scuze de rigoare celor lalți pasageri când îi făcea să se poticnească.

Soseau grupuri de turiști, mai ales familii în vacanță și cupluri în luna de miere. Avionul se umplu rapid, în timp ce zgomotul motorului creștea în decibeli odată cu trecerea minutelor.

Mai era puțin până la decolare.

Când comandantul le dădu bună ziua prin difuzoare, domnul Kent ridică mirat din sprâncene.

– Dar domnul Larry? întrebă el preocupat. Ce-o fi cu el?

Agatha îl zări la ușa de la intrare.

– Stă să discute cu o stewardesă, oftă ea. Tipic Larry!

Amândoi își ciuliră urechile ca să prindă ceva din conversație.

– Vă repet că nu este un telefon mobil, prin urmare, nu trebuie să-l sting nici după decolare, încerca să-i explice Larry tinerei stewardese. Aceasta este o consolă de ultimă generație!

– Așa de mică? Mi-o arăți și mie? îi ceru ea încruntată.

Pufnind, Larry decuplă dispozitivul său special de titan din bandulieră, apăsa pe o tastă și i-l dădu.

Stewardesa privi cu neîncredere ecranul strălucitor și păru că se mai liniștește.

– Poți juca chiar și Super Mario? întrebă ea. De unde se poate cumpăra?

Băiatul își recuperă dispozitivul cu o îndemânare impresionantă.

– Este o piesă unică, îi mărturisi el cu un aer şiret. Nu este în vânzare!

– Dar... dar...

– Neplăcut... Acum pot să plec?

Fără să mai aştepte răspunsul, Larry intră arogant pe corridor. Trucul cu simularea ecranului Super Mario îi reuşise de minune; se simtea un adevărat agent secret.

Agatha îi făcu semn cu mâna ca să-l salute, însă el fluiera ușor distrat, adâncit în gânduri.

– Atenție, Larry! îl puse în gardă verișoara.

– Uh, ce se întâmplă?

Era prea târziu.

Băiatul nu observă piciorul domnului Kent și se împiedică întinzându-se pe podea cât era de lung.

Scoase un urlet de durere, apoi fără măcar să se ridice începu să caute ceva pe sub scaunele celorlalți călători.

– Unde este? strigă el. Nu îl găsesc!

Agatha încercă să-l calmeze:

– Ce cauți, Larry? Pot să te ajut?

Panicat, băiatul arăta spre bandulieră și vorbea precipitat:

– Am pierdut EyeNet-ul! Sunt pierdut! Adio investigație!

Îngrijorarea lui era justificată.

EyeNet-ul era dispozitivul ultrasofisticat pe care școala de detectivi îl dădea tuturor cursanților săi. Larry nu se despărțea de el niciodată. Fără acest echipament se simtea pierdut.

– A alunecat în cușca lui Watson, interveni domnul Kent.

Larry se grăbi să-l recupereze uitând un lucru important: motanul nu-l simpatiza deloc! De cum își băgă mâna în cușcă, Watson îi recunoșcu mirosul și îl mușcă de un deget.

– Auuuu! gemu Larry.

Însă în final reuși să-și recupereze prețioasa jucarie, regăsindu-și calmul. Se cufundă în scaun cu un lung suspin de ușurare.

– E dură viața de detectiv, comentă ironic Agatha.

– Poți s-o mai spui o dată, verișoară!